

zeného kruhu. V dalším rozhodnutí, a to čís. 2713 Sb. n. s. bylo vysloveno, že urážka, vztahující se všeobecně na německé poslance a senátory, vzhledem k tomu, že tu jde o kruh osob věcně přesně vytýčený a číselně dosti omezený, propůjčuje i každému jednotlivému německému poslanci a senátoru (v listopadu 1925 volenému) aktivní legitimaci k soukromé obžalobě.

Nevztahuje-li se projev rázu nahoře naznačeného na okruh poměrně úzký, přesně i početně vytýčený, nemá-li takový projev jistý, znatelný vztah věcný k osobě jednotlivce, ustupuje-li jednotlivec naprosto do pozadí, takže rozumný čtenář projev nepokládá za útok na čest toho kterého jednotlivého příslušníka tohoto okruhu příliš širokého, pak nespátřoval nejvyšší soud v takovém, třeba o sobě urážlivém článku urážku jednotlivce, jako na př. v rozhodnutí čís. 3105 Sb. n. s., kde šlo o urážku československé lidové strany bez nějakého omezení a kde bylo vysloveno, že taková urážka neopravňuje k žalobě jednotlivého, blíže neoznačeného příslušníka této strany, nebo na př. v rozhodnutí čís. 3218 Sb. n. s., kde bylo vysloveno, že tomu tak jest, i byli-li dotčeni »vůdcové socialistických stran a socialističtí redaktori, kteří se zúčastní řeči oslav 1. května«; nebo vztahuje-li se urážlivý výrok na »Baťovce« (čís. 3304 Sb. n. s.), nebo na »většinu lékárníků« (čís. 4773 Sb. n. s.), nebo na »funkcionáře komunistické« (č. Zm I 371/34).

Posuzuje-li se věc s hledisek z judikatury nejvyššího soudu vyvozených, je přisvěditi napadenému rozsudku, vyloučil-li aktivní legitimaci soukromých žalobců, pokud podali obžalobu ad personam, neboť při značném počtu asi 1400 účastníků průvodu a slavností skutečně osobnost jednotlivce ustupuje naprosto do pozadí. Zmateční stížnost bylo proto jako neodůvodněnou zamítnouti.

Čís. 5461.

Účinnosťou zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. prestalo stavenie premlčania podľa § 27 zák. čl. XIV:1914 a v prerušených prípadoch začalo premlčanie znova.

Príkaz sudcu, aby vec bola súdnou kanceláriou vedená v evidencii, nie je »opatrením súdu«, ktoré by pretrhovalo premlčanie.

(Rozh. zo dňa 13. decembra 1935, Zm IV 429/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti Dr. Š. K. pre prečin pomlavy a urážky na cti zmätočnú sťažnosť hl. súkromného žalobcu J. S. čiastočne zamietol, čiastočne odmietol.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu uplatňuje hl. súkromný žalobca J. S. zmätočnú sťažnosť na základe § 385, čís. 1 c) tr. p. preto, že odvolací súd nesprávne použil predpisov zákona, keď z dôvodu premlčania oslobodil obžalovaného od obžaloby, lebo zákonné predpoklady premlčania v súdenom prípade nejestvujú. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

Ustanovenia § 6 zák. čís. 124/1924 Sb. z. a n. v znení vyhlášky min. sprav. čís. 145/1933 Sb. z. a n. a § 1 zák. č. 126/1924 Sb. z. a n., ktoré mohli byť vraj podľa sťažovateľa analogicky upotrebené, nie sú smerodajné pre riešenie otázky premlčania v súdenom prípade, lebo sa vzťahujú na prípady iné.

Predpis § 27 zák. čl. XLI:1914, na ktorom bolo založené usnesenie krajského súdu, vynesené dňa 11. marca 1932, tedy ešte za platnosti citovaného zákona, je opatrenie, ktoré bolo spojené s účinkom hmotne-právny, nakoľko malo za následok stavenie premlčania. Zákon týmto výnimečným opatrením — shodujúcim sa v podstate s ustanovením zrušeného § 267 tr. z. (zák. čl. V:1878), rozšíril prípady § 7 tr. p., dopĺňujúceho ustanovenia § 109 tr. z., ktoré — ako to odvolací súd správne uznal — sa nevzťahujú na riešenie takej predbežnej otázky, akú má na mysli § 27 zák. čl. XLI:1914.

Zákonom zo dňa 28. júna 1933, čís. 108 Sb. z. a n., o ochrane cti, bol — podľa § 42, čís. 1 — zrušený zák. čl. XLI:1914 v celom rozsahu, tedy aj ustanovenie § 27 tohoto zákona. Z toho plynie, že účinnosťou zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., ktorý neobsahuje obdobného ustanovenia ako § 27 zák. čl. XLI:1914, prestalo aj stavenie premlčania podľa § 27 zák. čl. XLI:1914 stanovené a premlčanie počínalo znova dňom účinnosti nového zákona, ustanovenia ktorého v konkrétnom prípade sú pre obžalovaného priaznivejšie ako ustanovenia predošlého práva a preto podľa § 41, č. 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. aj v tomto prípade platné.

Doba, ktorej uplynutie sa vyžaduje k premlčaniu trestného stíhania pre prečiny, ktoré sa kladú obžalovanému za vinu a ktoré boli spáchané ešte pred platnosťou zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., činí tak podľa § 48 zák. čl. XIV:1914 ako aj podľa § 13, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. 6 mesiacov. Podľa obsahu spisov nestalo sa však po túto premlčaciu dobu okrem príkazov daných súdnej kancelárii, aby vec bola vedená v evidencii, žiadne opatrenie súdu, ktoré by smerovalo proti obžalovanému, až do dňa 17. októbra 1934, kedy krajský súd ustanovil rok na hlavné pojednávanie. Uvedené príkazy, dané súdnej kancelárii, nelze však považovať za také opatrenia, ktoré by podľa § 108 tr. z. pretrhly premlčanie (Zm III 458/33, Sb. n. s. čís. 5043). Ponevác však odo dňa 6. augusta 1933, kedy vstúpil v platnosť zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., až do opatrenia súdu zo dňa 17. októbra 1934 uplynula doba dlhšia ako 6 mesačná, po ktorú nebolo učinené žiadne opatrenie alebo rozhodnutie súdu, smerujúce proti obžalovanému, preto v súdenom prípade nastalo premlčanie, ktoré podľa § 105, čís. 3 tr. z. vylučuje trestné pokračovanie proti obžalovanému pre trestné činy za vinu mu kladené.

Čís. 5462.

Podvod spáchaný vedomě neoprávněným pobíráním státního příspěvku ku podpoře v nezaměstnanosti zároveň u více než jedné odborové organizace.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1935, Zm I 1104/35.)